

Á R S S K Ý R S L A

KÖRFUKNATTLEIKSSAMBANDS ÍSLANDS

1963

Á R S S K Ý R S L A

KÖRFUKNATTLEIKSSAMBANDS ÍSLANDS

1963

1. fundur stjórnar K.K.Í. var haldinn 2. des 1962 og skipti þá stjórnin með sér verkum: Formaður Bogi Þorsteinsson, varaformaður Ásgeir Guðmundsson, gjaldkeri Einar Ólafsson, ritari Gunnar Petersen, bréfritari Magnús Björnsson, form. útbr. nefndar Halldór Sigurðsson og form. laganevndar Einar Bollason.

Stjórnin hefir haldið 26 bókaða fundi á starfsárinu, auk funda með blaðamönnum og körfuknattleiksmönnum.

Fjöldi málefna hefir verið ræddur á fundum þessum, en þröngur fjárhagur hefir þó dregið mjög úr öllum framkvæmdum. Venir standa þó til að úr þessu rætist að nokkru, ef ÍSÍ tekst að fá aukin fjárfestingarlög til rekstrar sérsambandanna.

Stjórnarstörf.

Körfuknattleiksreglurnar, sem verið höfðu endurskoðaðar af þeim Helga V. Jónssyni og Boga Þorsteinssyni, komu út skömmu eftir áramót á vegum Búkaútgáfunevndar ÍSÍ. Til þess að tryggja þessa útgáfu, sem var orðin mjög aðkallandi, þurfti KKÍ að leggja í talsverða fjárfestingu og kaupa meginhluta upplagsins.

Jafnframt leikreglunum var gefin út: Reglugerð um Körfuknattleiksmót. Í þessari reglugerð eru ýms nýmæli, svo sem ákvæði um breytt keppnistímabil og ný aldursflokkaskipting.

Ennfremur eru í reglugerðinni ákvæði um tvöfaldaumferð í I. deild, þ.e. núverandi meistaraflokki Íslandsmótsins og ákvæði er heimila deildaskiptingu ef þátttaka leyfir.

Tæknimerki KKÍ.

Reglur um tæknimerki og kanttþrautir KKÍ var gefið út um leið og leikreglurnar. Er það von stjórnarinnar að sem flest félög og skólar láti unglinga, sem æfa körfuknattleik á vegum þeirra, glíma við knattþrautirnar.

Tilgangur knattþrautanna er að auka getu í knattmeðferð og tækni þeirra er æfa undir prófin. Eflingarnar eru miðaðar við, að auka fjáðurnagn, kraft, nákvæmni og mýkt.

Tæknimerkið sjálft er í fjórum stigum, þ.e. járn, brons, silfur og gull. Merkin voru gerð í Danmörku og eru hin eigulegustu. KKÍ varð að leggja út um níu þúsund krónur við kaup á merkjunum, en það er fjárfesting, sem áreiðanlega á eftir að borga sig, ef hægt er að vekja almennann áhuga fyrir knattþrautunum.

Dómaranámskeið.

Mikill hörgull hefir verið á körfuknattleiksdómurum á undanförrum árum. Til þess að reyna að bæta úr þessu ástandi gekkst Dómaranefnd KKÍ fyrir námskeiði í janúar s.l. Þátttakendur á námskeiðinu voru 18, en kennari var Guðjón Magnússon. Hinir nýútskrifuðu dómara fengu prófleiki á Íslandsmóttinu og fyrstu dómarskírteini KKÍ voru afhent síðar á þessu ári.

Stofnun félags körfuknattleiksdómara er í undirbúningi, þegar þessi skýrsla er rituð. Vætanlega munu mörg vandamál leysast eftir að slíkt félag hefir tekið til starfa. Góðir dómara eru ein af undirstöðunum fyrir góðum körfuknattleik, og þjálfun og menntun dómara er best tryggð með kraftmiklu og vel starfandi dómarafélagi.

Í dómara- og laganeftnd KKÍ áttu sæti: Einar Bollason form., Þorsteinn Hallgrímsson og Helgi Jóhannsson.

Þjálfunarmál.

Á síðastliðnum vetri var sent umburðarbréf til allra sambandsaðila þar sem boðin var aðstoð KKÍ til að halda körfuknattleiksnámskeið í júní og september. Engar óskir bárust til stjórnarinnar um slíka aðstoð. Virðast sambandsaðilar almennt ekki gera sér grein fyrir, að körfuknattleik er hægt að æfa úti, ekki síður en knattspyrnu eða handknattleik. Lítið verk er að koma upp útivelli, en þó er æskilegt, að slíkur völlur sé á skjólgóðum stað.

Nágrannapjóðir okkar æfa körfuknattleik úti allt árið, okkur ætti því að vera vorkunnarlaust að æfa körfuknattleik úti yfir sumarmánuðina.

Telja má öruggt, að á þessu ári fáist aukinn styrkur frá ÍSÍ til útbreiðslu og þjálfunarstarfa. Mikill skortur er á góðum körfuknattleiksþjálfurum í landinu. Það er því höfuðnaúðsyn að halda námskeið

fyrir körfuknattleiksþjálfara, jafnt áhugaþjálfara, sem íþróttakennara þessum málum verður þó aldrei komið í rétt horf, nema að sambandsaðilarnir sjálfir, sýni áhuga og dugnað.

Á þingi Körfuknattleiksráðs Norðurlanda, sem stofnað var í Stokkhólmi haustið 1962, var samþykkt tillaga frá fulltrúa KKI, þar sem hvert hinna norrænu körfuknattleikssambanda skuldbinda sig til að veita einum nemanda frá hvoru landi, ókeypis dvöl á þjálfara og dómara námskeiðum sínum. Síðastliðið sumar auglýsti KKI þjálfara og dómara námskeið, sem haldin voru í Finnlandi, Svíþjóð og Danmörku, en engar þáttökubeiðnir bárust til sambandsins.

Fjármál.

Fjármálin eru erfiðasta viðfangsefni stjórnarinnar. Á síðastliðnu ári var efnt til happdrættis og var ætlunin að það mundi duga til að rétta við hallann sem var á rekstri sambandsins árið 1961-1962, en hann nam rúmlega 136 þúsund krónum.

Sala happdrættismiðanna gekk mjög treglega og verður því miður að viðurkenna, að sum þeirra féлага er æfa körfuknattleik að staðaldri, brugðust sambandinu algjörlega í þessu máli.

Þegar dráttur átti að fara fram 24. des. s.l., hafði salan rétt nægt fyrir vinningnum og varð það KKI hreinlega til lífs að vinningurinn féll á óseldan miða. Þrátt fyrir þetta happ, þá skuldar KKI ennþá all-háa upphæð og hefir núverandi stjórn ekki tekist að losna undan þeim skuldabagga, þrátt fyrir góðan vilja.

Fjáröflunarmöguleikar körfuknattleikssambandsins eru mjög takmarkaðir. Útilókað er að leggja út í nokkur fjáröflunarfyrirtæki, sem hafa áhættu í för með sér. Stjórnin ákvað því á s.l. sumri, að reyna að afla styrktarféлага og lét prenta sérstök skírteini er afhendist, sem kvittun fyrir þeirri upphæð, er stuðningsmenn sambandsins láta afhendi rakna. Söfnun styrktarféлага er ennþá á byrjunarstigi og skorar stjórnin á alla velunnara körfuknattleiksíþróttarinnar að koma KKI til liðsinnis við söfnun styrktarféлага.

Jón Otti Ólafsson prentari og körfuknattleiksmaður gaf KKI efni og prentun á skírteininum og færir stjórn KKI honum þakkir fyrir.

Keppnisskírteini.

Í samræmi við samþykkt síðasta sambandsþings, þá var nú í fyrsta skipti krafist sérstakra keppnisskírteina af keppendum í meistara-

fyrsta- og öðrum flokki á Íslandsmóttinu

Fyrirkomulag þetta mætti nokkurri andúð fyrst í stað, enda ekki við öðru að búast, þar sem hér var um algjört nýmæli að ræða. Hinsvegar tókst nú í fyrsta skipti að framfylgja ákvæðum um lækni skoðun íþróttamanna og afla nokkurra tekna í léttan sjóð sambandsins.

Keppnisskírteini, sem þessi, eru notuð í flestum löndum þar sem körfuknattleikur er stundaður. Er þeirra yfirleitt krafist af öllum keppendum í opinberum mótum, en hér var þessi fyrsta tilraun aðeins látin ná til Íslandsmótsins.

Fjáröflunarleikir.

Þann 21. janúar s.l. gekkst KÍ fyrir hraðmóti, sem haldið var að Hálogalandi. Mótið fór hið besta fram og varð lið Körfuknattleiksfélags Reykjavíkur sigurvegari.

Annar fjáröflunarleikur var háður að Hálogalandi hinn 24. okt s.l. og lék þar úrvalslið KKRR gegn All Stars af Keflavíkurflugvelli. Úrval KKRR sigraði í skemmtilegum leik með 71:62

Unglingalandslið.

Stjórn KÍ samþykkti á s.l. vetri að senda unglíngalandslið til keppni í undanrás Evrópumeistarakeppni unglíngalandsliða.

Undirbúningi þessarar keppni hefir verið lýst í síðasta tölublaði Íþróttablaðsins og frásögn af utanförinni eftir einn leikmanna, Gunnar Gunnarsson, fylgir þessari skýrslu. Hér skal því farið fljótt yfir sögu.

Stjórn KÍ samþykkti í des. s.l. að velja lið til þátttöku í keppni þessari. Í nefnd til að velja liðið voru skipaðir þeir Einar Ólafsson ÍR, Halldór Sigurðsson KR og Davíð Helgason Ármanni.

Nefndin valdi 12 pílta, en það voru þessir: Gunnar Gunnarsson, Þorsteinn Ólafsson, Kolbeinn Pálsson, Hjörtur Hansson, Kristján Steinsson og Kristinn Stefánsson allir úr K.R. Sigurður Ingólfsson úr Ármanni og Tómas Zoëga, Viðar Ólafsson, Anton Bjarnason, Agnar Friðriks-son og Donald Rader allir frá Í.R.

Piltarnir æfðu undir handleiðslu Helga Jóhannssonar, fyrst í æfingartímum félaganna, en síðan í íþróttahúsi Vals að Hlíðarenda. Vill stjórn KÍ þakka húsnefnd Vals fyrir frábæra fyrirgreiðslu og lipurð í sambandi við æfingarnar.

Formaður KÍ hélt fund með piltunum áður en æfingar hófust og

gengust þeir undir að afla sjálfir fé til fararinnar. KKÍ veitti hverjum pilti leyfi til að afla auglýsinga í leikskrá fyrir tvö þúsund krónur, en annan kostnað urðu þeir að bera sjálfir.

Þrátt fyrir þetta varð KKÍ fyrir ýmsum útgjöldum í sambandi við unglíngalandsliðið. Kaupa þurfti búninga á liðið, taka húsnæði á leigu fyrir æfingar og svo framv. Þó mun óhætt að fullyrða, að því fé hafi verið vel varið, því langt mun vera síðan íslenzkur íþróttaflokkur hefir vakið jafn almenna athygli og þessir piltar, með hinni ágætu frammistöðu sinni á körfuknattleiksmótinu í París.

Unglíngalandsliðið stundaði æfingar af ástundun og dugnaði allt síðastliðið sumar og skapaði fordæmi, sem aðrir körfuknattleiksmenn ættu að taka sér til fyrirmyndar.

Piltarnir leystu allir af hendi þrautir þær er leysa þarf, til að öðlast íþróttamerki ÍSÍ. Fengu þeir merkin afhent á íþróttavellinum í Laugardalnum þann 17. júní. Merkin afhentu Gísli Halldórsson forseti ÍSÍ og Jens Guðbjörnsson form. íþróttamerkjaneftardar. Urðu landsliðs-piltarnir fyrstir til að öðlast þetta merki og vakti það verðskuldaða athygli.

Helgi Jóhannsson landsliðsþjálfari á sérstakar þakkir skilið fyrir ósérhlífni og dugnað við æfingar unglíngalandsliðsins. Kom í ljós á mótinu í París að hann hafði unnið verk sitt vel og að tæknilega séð var liðið í fyrsta flokki.

Búningar liðsins voru íslenzk framleiðsla, saumaðir í Sportver í Reykjavík. Vöktu búningarnir talsverða athygli, bæði fyrir að vera smekklegustu búningar á mótinu og einnig fyrir vandaðan frágang.

Skömmu eftir heimkomuna léku piltar úr unglíngalandsliðinu við skólalið Alfred T. Mahan High School á Keflavíkurflugvelli. Leikur liðsins vakti óskipta athygli áhorfenda, en piltarnir sigruðu með miklum yfirburðum, eða 69:19. Telja verður að piltarnir í unglíngalandsliðinu hafi nú fengið svo staðgóða undirstöðupjálfun í körfuknattleik að þeir eigi að verða félögum sínum mikill styrkur í framtíðinni.

Polar Cup 1964.

Í reglugerð um Polar Cup keppnina eru ákvæði um að keppnin fari fram til skiptis hjá þátttökupjóðunum á tveggja ára fresti. Hinsvegar ræður það land sem sér um mótið hvenær á árinu það er haldið. Finnar,

sem eiga að sjá um Polar Cup 1964 hafa tilkynnt að mótið skuli haldið í Helsinki dagana 20-22 mars næstkomandi.

Stjórn KKI hefir þegar byrjað að undirbúa þáttöku Íslands í þessari keppni. Valdir hafa verið 30 piltar til undirbúningsþjálfunar og samið við Íþróttafélögin í Reykjavík um að þau láni sambandinu einn æfingartíma í mánuði, hvort um sig. Útilokað reyndist að fá sérstakt húsnæði leigt undir landsliðsæfingar. Er það talandi tákn um ástandið í þessum málum í höfuðborginni.

Benedikt Jakobsson hefir tekið að sér að þrekprófa piltana og annast þrekæfingar. Það er orðið alltof algengt að íslenzkir íþróttamenn afsaki ósigra sína með því að þeir hafi ekki haft úthald á mótis við mótherja sína. Það er engin minkun að tapa í heiðarlegri keppni, en það er léleg afsökun að maður hafi tapað vegna þess að maður hafi ekki nemnt að æfa. Þessvegna vonar stjórn KKI að körfuknattleiksmenn leggi sig alla fram við þrekæfingarnar í vetur.

Helgi Jóhannsson mun annast æfingar í leikaðferðum og knattmeðferð. Vonir standa til að hægt verði að koma væntanlegu landsliði í körfuknattleikskeppni á Keflavíkurflugvelli eftir áramótin og mundi sú reynsla koma liðinu að miklu gagni þegar til Finnlands kemur.

Undanrás Olympiuleikanna 1964.

Eins og flestum mun kunnugt, þá er körfuknattleikur Olymпиuíþrótt. Tvö lið frá Evrópu öðlast rétt til þáttöku í Olympiuleikunum í Tokyo næsta haust, eftir að hafa keppt í sérstöku úrtökumóti, sem fram fer í Genf í Svisslandi næsta vor. Fimm önnur lið frá Evrópu ganga beint inn í úrslitakeppnina í Tokyo, án sérstakrar undanrásar.

Stjórn KKI skrifaði Olympiunefnd Íslands í ágúst s.l. og óskaði upplýsinga um hvort OL-nefndin mundi vilja styrkja landslið í körfuknattleik til þáttöku í þessum undanrásum í Sviss. Taldi stjórnin að íslenzkir körfuknattleiksmenn gætu lært mikið á þessari þáttöku, þótt hinsvegar að engum komi til hugar að við hljótum marga sigra í þeirri keppni.

Svar Olympiunefndar hefir borist nýlega og tekur nefndin þessari málaleitan KKI af vinsemd, en óskar frekari upplýsinga. Hefir stjórn KKI skrifað svissneska sambandinu og óskað upplýsinga um leiktíma, þáttöku í ferðakostnaði og svo frv. Málið er ennþá á frumstigi og verður það hlutverk næstu stjórnar KKI að ákveða um þáttöku.

Ráðstefna í Beyrut.

Magnús Björnsson bréfritari KKI, sótti hina árlegu ráðstefnu Evrópu- og Miðjarðarhafsdeildar FIBA, sem haldin var að þessu sinni í Beyrut í Líbanon. Tókst Magnús þessa ferð á hendur, KKI að kostnaðarlausu. Ennfremur var Magnús beðinn að vera sérstakur fulltrúi Finnlands á þessari ráðstefnu og reka erindi finnska sambandsins. Er þetta ánægjulegur árangur þeirrar samvinnu körfuknattleikssambanda á Norðurlöndum, sem hófst með stofnun Körfuknattleiksráðs Norðurlanda í Stokkhólmi haustið 1962.

Mönnum kann að finnast í mikið ráðist, að sækja ráðstefnur í aðrar heimsálfur. En það hefir komið í ljós, að þau kynni, sem skapast á slíkum fundum reynast ómetanleg þegar að því kemur að hefja samskipti við þessar þjóðir í körfuknattleik.

Útbreiðslunefnd KKI hefir úthlutað körfuknöttum af gjöf Upplýsingaþjónustu Bandaríkjanna til eftirtalinna aðila.

Körfuknattleiksráð Akureyrar	4	knettir.
Körfuknattleiksdeild UMF Selfossi	1	-
UMS Skagafjarðar, Sauðárkróki	2	-
Íþróttafélag Keflavíkurflugvallar	1	-
UMF Skallagrímur, Borgarnesi	2	-
UMS Snæfells og Hnappadalssýslu		
Stykkishólmi	1	-
Körfuknattleiksmenn, Grindavík	1	-

Samtals 12 knettir.

Í útbr. nefnd eiga sæti: Halldór Sigurðsson form

Jón Otti Ólafsson og Davíð Helgason.

Gjafir gefnar KKI á afinu.

Sveinn Björnsson kaupmaður í Reykjavík gaf sambandinu glæsilegan silfurbikar, sem verðlaunagrip í II. flokki karla á Íslandsmeistararmótinu.

Frá Körfuknattleikisambandi Frakklands,	oddfáni
-	Englands,
-	Austur-Þýskalands,
-	Svíþjóðar, hestur útskorinn úr tré.
-	Luxemburg, veggskjöldur úr postulíni.

Eftirtaldir aðilar hafa verið heiðraðir með oddfána KKÍ á árinu; Körfuknattleikssambönd Frakklands, Luxemburg og Englands. Herra Boisseau frá franska körfuknattleikssambandinu; sem aðstoðaði unglíngalandsliðið í París.

Körfuknattleikslið Alfred T. Mahan High School á Keflavíkurflugvelli.

Meistaramót Íslands í körfuknattleik.

Körfuknattleiksráð Reykjavíkur var falin framkvæmd á Meistaramóti Íslands í körfuknattleik árið 1963. Einar Bollason form. laga-nefndar K.K.Í. sá um röðun dómara á leikina.

Þátttakaendur í mótinu voru frá eftirtöldum félögum:

ÍR, Ármann, KR, KFR, ÍS, öllum úr Reykjavík, ennfremur frá Fimleikafél. Björk Hafnarfirði, UMF Skallagrími í Borgarnesi og Héraðssambandinu Skarphéðinn úr Árnessýslu

Mótið fór vel fram og var einkum ánægjulegt að sjá þessi lið utan af landsbygðinni er tóku í fyrsta sinn þátt í Íslandsmótinu.

Meistaraflokkur karla: Sigurvegari Íþróttafélag Reykjavíkur.

Úrslit einstakra leikja:

KR-ÍS 59-35, KFR-Ármann 47-60, ÍR-Á 74-44
ÍS-KFR 35-63, ÍS-Á. 44-51, ÍR-KR 57-54, ÍR-ÍS 68-27,
KR-KFR 52-66, ÍR-KFR 90-60, KR-Á. 41-61, ÍS-KFR
KR-Á. 57-61, ÍS-ÍR 24-83, ÍS-Á. 44-67, ÍR-Á. 71-48, ÍR-KR 81-53,
KFR-Á. 58-79, KR-KFR 116-69, ÍS-KR 35-77, ÍR-KFR 108-43.

Stigatala KR gegn KFR mun vera vallarmet í körfuknattleik á Hálogalandi.

Meistaraflokkur kvenna: Sigurvegari ÍR.

ÍR-UMF Skallagrímur 29-19

1. flokkur karla: Sigurvegari Ármann.

Úrslit einstakra leikja:

KR-Ármann 40-72, UMFS-KR 43-46, UMFS-HSK 34-41
KR-HSK 64-57, UMFS-Á. 38-63, Á:HSK 74-41.

2. flokkur karla, Sigurvegari Knattspyrnufélag Reykjavíkur.

Úrslit einstakra leikja:

KFR-Ármann-b 17-35, KRb-Áb 17-28, KFR-Áa 20-68,
ÍR-KRb 85-32, KRa-Áa 67-39, KRb-KFR 43-28, ÍR-Áa 64-55,
KRb-Áa 33-38, KRa-Áb 43-27, ÍR-KFR KRa-KFR 75-10,
KRa-ÍR 48-44 ÍR-Áb 56-28.

2. flokkur kvenna, Sigurvegari Fimleikafélagið Björk, Hafnarfirði.

ÍR-Björk 12-14

3. flokkur drengja, Sigurvegari Íþróttafélag Reykjavíkur "A"-lið

4. flokkur drengja, Sigurvegari Íþróttafélag Reykjavíkur "A"-lið

Gunnar Gunnarsson: Frakklandsför Íslenzka unglíngalandsliðsins 1963

De F E

Um hádegisbilið þann 13. sept., lögðu Íslenzku piltarnir af stað frá Reykjavík, með flugvélinni Skýfæxa, og var förinni heitið til Parísar en þar lá fyrir okkur að keppa fjóra leiki í einum af mörgum riðlum Evrópumótsins.

Veðrið var ágætt og ekki var skapið verra. Allir litu vongóðum augum til fararinnar. Eftirvæntingin var mikil og ekki taugaóstyrks farið að gæta, enda fullsnemmt.

Ferðin gekk vel til áfangastaðarins, að undanskildu leiðinda-
atviki einu, sem fyrir kom á Lundúnaflugvelli. En þar urðu sex úr
hópnunum að vera eftir og bíða næstu ferðar yfir sunnið til Parísar.
Þetta stafaði af því að Air France flugfélagið var búið að selja þessi
sæti okkar, þar sem við komum það seint til London.

Á Orly flugvellið í París tók á móti okkur formaður franska
körfuknattleikssambandsins, ásamt herra Boisseau frá FFBB, en hann
var Íslenzka hópnun til aðstoðar á meðan á mótinu stóð.

Fyrstu nóttina dvöldum við á hóteli, en strax næsta dag vorum
við fluttir á Institute National des Sports, geysistöra íþróttamiðstöð
á fögrum stað í Vincenneskógi. Þarna dvöldum við, ásamt hinum liðunum,
allan mótstímann. Komum við fyrstir aðkomuliðanna. Fengum við til af-

nota mörg rúmgóð og björt hebergi, en þau voru ekki að sama skapi þrifaleg.

Þennan dag var dregið um leikjaröð í riðlinum. Fyrsti leikur okkar var ákveðinn mánudaginn 16. sept. gegn Luxemburg, annar leikurinn var gegn Frökkum daginn eftir, þriðji leikurinn miðvikud. 18. gegn Svíum, og síðasti leikurinn gegn Bretum föstud. þann 20. Skyldum við sitja hjá fimmtudaginn 19. Það kom í ljós að Írar höfðu hætt við keppnina á síðasta augnabliki, og ennfremur að Bretar voru alltaf skráðir í keppnina, en einhverra orsaka vegna var aldrei minnst á þá. Við vorum ánægðir með niðurröðun þessa, ekki sízt vegna þess, að lenda á móti liði í fyrsta leiknum, sem frekar gátu verið okkar jafningjar, heldur en t.d. Frakkar, sem voru næstum því fyrirfram búnir að vinna.

Luxemborgarar komu síðastir og ríkti svolítil eftirvænting hjá okkur að sjá þá. Það kom í ljós við nánari kynni, að þeir voru eina liðið, sem svipaði til okkar, hvað snerti líkamsstærð.

Eft var af kappi þarna á Institutinu, en á mánudag var æft í hinum umtalaða sal, þar sem keppnin átti að fara fram. Urðum við fyrir talsverðum vonbrigðum með frágang á körfum, að öðru ólöstuðu.

Er líða tók á mánudagskvöldið fór að gæta taugaðstyrks hjá okkur, og eftirvæntingin jókst stöðugt. En er leikurinn hófst kom í ljós, að við vorum ekki einir um það að vera spenntir. Var leikurinn mjög jafn framanaft og var eins og bæði liðin væru að þreifa fyrir sér um styrkleika hinna. Luxemborgararnir komust tveim stigum yfir í byrjun, en er líða tók á hálfleikinn, náðum við forskoti, sem við héldum allan leikinn og jukum heldur í síðari hálfleik. Lokatölurnar urðu 62:49 en í hálfleik stóð 29:20.

Fögnuður okkar var mikill að vonum yfir að vinna fyrsta leik mótsins. Dómararnir voru góðir, eins og í öllum hinum leikjunum, leyfðu að vísu meira heldur en íslenzku dómararnir, en ekki eins mikið og búizt var við. Allan leikinn heyrðum við íslenzk hvatningarorð af áhorfendapöllum og kom það skemmtilega á óvart, um leið og það var uppörfandi.

Næsta kvöld lékum við svo við Frakkana, sem nú sýndu sig fyrst, en þeir sátu hjá fyrsta kvöldið. Og það sýndi sig strax í byrjun leiks-

ins, hve mikla yfirburði þeir höfðu. Þeir voru stærri, hitnari og boltameðferðin var betri, svo eitthvað sé nefnt. Og 36 stiga forskot í 20 mín. hálfleik er ekki svo lítið, en staðan í hálfleik var 50:14. Það var nærri því um einstefnu að ræða. En þegjandi var samkomulagið um að gefast ekki upp; að selja sig dýru verði, og með það efst í huga fórum við inná í síðari hálfleik. Ekki vantaði baráttuviljann, fór hann þar víst allur, því ekkert var eftir af honum í Svíaleiknum. Vorum við kannski fullágengir stundum við þá fröskku, en aldrei misstu dómarnir tókin á leiknum. En það var sama hvernig við börðumst, aldrei minkaði forskotið, það var kannski ergilegast. En þegar allt kom til alls eftir mótið, þá náðum við hæstu skorun af öllum liðunum, gegn Frökkum. Engu að síður lauk leiknum með yfirburðasigri Frakka 79:40 og í rauninni hafði ekkert liðanna að gera í hendurnar á þeim, ekki einusinni Svíar, eins og síðar kom í ljós. Bundu þeir þó miklar vonir við lið sitt.

Gegn Svíum kvöldið eftir bættist annar ósigurinn við. Aldrei í öllum leiknum náðum við saman. Liðið var gjörsamlega sundurlaust og það var gjörsneytt allri baráttugleði. Var þetta of mikill sigur fyrir Svíana, sem blindaði þá að nokkru leyti gagnvart getu Frakkanna, því munurinn varð meiri enn á móti Frökkum 67:25 en í hálfleik var staðan 29:11. Vorum við nú orðnir þreyttir, enda ekki neitt lífgandi að fá tvo tapleiki í röð.

Daginn eftir sátum við hjá og vorum hvíldinni fegnir. Notuðum við þá daginn til æfinga, ekki síður en hina dagana og þar sem við vorum búnir að sjá Bretana, þá var æfingin að sjálfsögðu miðuð við þá.

Loks kom úrslitakvöldið. Áttum við fyrri leik. Bæði voru liðin taugaóstyrk, en við náðum góðum kafla í byrjun, sem nægði til 9 stiga forskots og var gleði mikil í okkar hópi. En sú gleði var skammvinn. Er líða tók á hálfleikinn tóku Bretar að saxa á forskotið, jöfnuðu, komust yfir og juku svo forskotið undir lok hálfleiksins svo að staðan í hálfleik var 29:22 þeim í hag. Strax í byrjun síðari hálfleiks báttu þeir tveim stigum við, svo að útlitið var ekki sem bezt hjá okkur. En kannski hafa Bretarnir verið of öruggir og þá er ekki að sökum að spyrja. Enn á ný kom baráttu-viljinn í ljós hjá okkur og nú vorum það

við sem nörtuðum í þeirra forskot smátt og smátt, unnum það upp og byrjuðum svo að safna forða. Lauk leiknum með sigri okkar 63:53. Hrepptum við þar með þriðja sætið í riðlinum, sem við höfðum aldrei þorað að gera okkur vonir um.

Úrslitaleikurinn milli Frakka og Svía var leikur kattarins við músina eins og allir leikir Frakka voru. Fengu Svíar engu betri útreið en hin liðin, og þótti þeim það súrt í broti. Lauk þeim leik 68:34. Frakkar sigruðu því á mótinu, mjög verðskuldað. Þeir höfðu mikla yfirburði yfir öll hin liðin á öllum sviðum. Þeir halda því áfram í EM-keppninni, en úrslitaleikirnir verða leiknir á Ítalíu næsta vor.

Aðrir leikir í mótinu fóru sem hér segir: England-Luxemburg 54:49 Frakkland-Luxemburg 80-28, Svíþjóð-Luxemburg 64-24, England-Svíþjóð 39:61, England-Frakkland 28:74.

Laugardaginn 21. sept. var mótinu slitið og kveðjusamsæti haldið. Voru margar ræður fluttar. Fyrir okkar hönd talaði Bogi fararstjóri. Voru franska körfuknattleikssambandinu færðar margar góðar gjafir. Tókum við síðan saman föggur okkar, því nú urðum við að sjá um uppihald sjálfir. Kvöddum við hin liðin og fararstjóra þeirra. Að skilnaði við herra Boisseau gáfum við honum oddfána KKI fyrir ómetanlega hjálp. 3. FRÍÐ. Næstu tvo sólarhringa dvöldum við á sama hótelinu og við sváfum fyrstu nóttina. Höfðum við tvo daga fyrir okkur að skoða borgina, því enda þótt við hefðum þá þegar verið búnir að skoða margt, t.d. Sigurbogann, Eiffelturninn, dýragarðinn og fl., dugðu þeir helzt til skammt. Það þarf meiri tíma til að komast yfir að skoða slíka borg, sem svo auðug er af gömlum minjum. Skiptum við oftast hópnum. Skúli Sigfússon, ungur námsmaður, sem dvelur í París og var okkur mikil hjálp, var fyrir öðrum hópnum, en Bogi fararstjóri fyrir hinum. Komum við n.a. í listamannahverfið og létu þar margir teikna af sér myndir, bæði andlits- og skopmyndir. Og ekki fór næturlíf þessarar frægu borgar fram hjá okkur. Er að vonum margt öðruvísi, heldur en hér heima. Eitt af því fyrsta sem við kynntumst, sem við eigum ekki að venjast, er að sjálfsögðu neðanjarðarlestin, sem kölluð er Metró. Höfðum við fyrst í stað gaman af að ferðast með henni, eins og gefur að skilja, en þar kom að okkur leiddist það, enda bæði þungt loft þar og hreinlæti ekki haft í hávegum, frekar en annarsstaðar í þessari borg. En nú eru þeir byrjaðir að þvo helztu byggingar t.d. Óperuna og borgarstjórahöllina.

Ekki vegsömuðu heldur allir franska matinn, sem á boðstólum var, fór kryddið í magann á sumun.

Á þriðjudagsmorgunn þann 24. sept. var svo ferðinni haldið áfram til Hollands, en við dvöldum í Amsterdam í tvo daga, sem aðallega fóru til fatakaupa. En það fór ekki framhjá neinum, hvað Amsterdam er þrifa- legri borg en París. Þar gistum við á ólíkt skemmtilegra hóteli heldur en í París. Ýmislegt var gert til skemmtunar báða dagana.

Lokaáfangi ferðarinnar var svo flugið heim. Lögðum við af stað frá Amsterdam um morguninn 27. sept. og var flogið til Prestwick og ekið til Glasgow. Biðum við þar hálfan dag, eftir Viscount flugvél Flugfélagsins. Þar sáum við fyrst íslenzk blöð og var það mikil svölun.

Síðasti áfanginn gekk ekki síður vel en hinir. Allir vorum við í góðu skapi, eins og endranær, enda var eftirvæntingin eftir að komast heim, ekki minni heldur en áður eftir að komast út. Við höfðum aldrei þorað að gera okkur vonir um tvo sigra í þessari fyrstu unglings- landsliðsför, en um hitt var þegjandi samkomulag, eins og um svo margt, að koma fram sem verðugir fulltrúar Íslands á erlendum vettvangi.